

Nr 343.

Av herrar **Lundqvist** och **Cassel**, om *utbyggnad av statspolisorganisationen.*

Av bilaga 13 till årets statsverksproposition, elfte huvudtiteln, punkten 180, som avser Statspolisorganisationen: Gottgörelse till polisdistrikten, framgår att statspolisintendenten i sina petita för budgetåret 1952/53 begärt viss förstärkning av ordningsstatspolisen under den motiveringen, att statspolisen eljest ej skulle medhinna den ålagda uppgifter. Statspolisintendenten avsåg då närmast den statspolisen åvilande trafikövervakningen. Han framhöll i sina petita, att ordningsstatspolisens sammanlagda numerär efter 1938 ökats med endast en man. Vägtrafiken hade emellertid ökats avsevärt mera. Från slutet av år 1936 till utgången av 1950 hade sålunda antalet inregistrerade motorfordon stigit från 217 653 till 557 331. Även cyklarnas antal hade under samma tid ökats i betydande grad. Av detta framginge, anför statspolisintendenten, att den även tidigare klen dimensionerade organisationen blivit otillräcklig för sina uppgifter. Ordningsstatspolisen kunde för närvarande för trafikövervakning disponera 50 tvåmanspatruller, som tjänstgjorde vardera 8 timmar per dygn. Om man tänkte sig, att övervakningen skulle ske dygnet runt, finge vi endast 17 patruller inom rikets samtliga 24 län. Resultatet av vad statspolisintendenten här framhållit skulle sålunda bli att icke mindre än 7 län ständigt skulle stå utan någon som helst trafikövervakning.

Statspolisintendenten anser, att en förbättrad trafikövervakning i betydande grad skulle medverka till att nedbringa antalet trafikolyckor. Vidare framhåller han statspolisens arbete med trafikundervisning i skolorna, vilket i brist på personal kunnat bedrivas i långt ifrån önskvärd utsträckning.

Statspolisintendenten begärde för 1952/53 en utökning av ordningsstatspolisen med 2 överkonstaplar och 13 konstaplar. Denna förstärkning utgör ett led i en tilltänkt successiv utökning av statspolisen.

Statens trafiksäkerhetsråd har yttrat sig över förevarande framställning och därvid framhållit: "Enligt rådets mening är det av fundamental betydelse för upprätthållande och höjande av trafiksäkerheten att övervakningen av trafiken är väl förgrenad över hela landet och att den är effektiv. Rådet är övertygat om att statspolisen, försedd med erforderlig personal, är väl skickad att handhava denna övervakning. I dagens situation är övervakningen långt ifrån tillfredsställande. Nonchalanta och mindre nogräknade trafikanter skulle säkerligen, om de i trafiken kände sig mera iakttagna och löpte en faktisk risk för efterräkningar, tvingas att köra mera omdömesgillt. Detta skulle i sin tur leda till större trivsel och trygghet på vägarna än vad nu är fallet. En sådan ordning bör komma till stånd med det snaraste. Här för erfordras en kraftig och snabb

utbyggnad av trafikövervakningsapparaten. Man bör enligt rådet utan nämnvärt uppskov få till stånd en mera kontinuerlig polispatrullering åtminstone på de mest trafikerade vägarna. En utökning av ordningsstatspolisen är jämväl motiverad ur den synpunkten, att en intensifierad undervisning av skolungdomen i trafikfrågor är påkallad. Statspolisen har på detta område utfört ett synnerligen förtjänstfullt arbete och lagt grunden till en värdefull kontakt mellan ungdomen och polisen. Rådet anser det vara synnerligen angeläget, att statspolisintendentens framställning, såvitt här är i fråga, vinner bifall.”

Departementschefen har så till vida ställt sig positiv till statspolisintendentens begäran att han framhållit, att statspolisens resurser vore alltför begränsade för att en effektiv trafikövervakning skulle kunna ske. Han har emellertid ansett, att en viss försiktighet bör iakttagas vid organisationens utökning i avbidan på prövningen av 1948 års polisutrednings förslag till ny polisorganisation. Därför har framställningen endast bifallits till en del. Departementschefen har för budgetåret 1952/53 förordat en förstärkning av ordningsstatspolisen med endast en överkonstapel och tre konstaplar.

Såsom framgår av vad i det föregående återgivits är en förstärkt trafikövervakning av behovet synnerligen påkallad. Sådana som förhållandena nu äro, kunna de överträdelser av gällande föreskrifter, som i olika sammanhang förekomma ute i trafiken, endast i ringa mån beivras. Detta måste allvarligt minska respekten för gällande bestämmelser och därigenom leda till en försämring av trafiksäkerheten. Härjämte försittes mycken värdefull tid, som statspolisen, om den haft resurser därtill, kunnat ägna åt trafikundervisning av barn och ungdom. Alla inse vi de svårigheter, som föreligga i arbetet med att söka höja de vuxnas trafikkultur. Då förutsättningarna för att söka bibringa barn och ungdom sunda trafikvanor måste bedömas vara mera gynnsamma, är det av vikt att möjligheter för det uppväxande släktet att erhålla en rationell trafikundervisning tillskapas.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt för riksdagen framlägga förslag till en sådan utbyggnad av polisorganisationen, att den effektivt kan tjäna de i motionen omhandlade syftena.

Stockholm den 26 januari 1952.

R. Lundqvist.

Leif Cassel.